

sig sin Mening helt ud. Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at drage til Felts mod det ærede Medlem, skønt han kom frem med adskillige Paastande, som jeg er sikker paa, at den eventuelle Kommission vil komme til at modbevise, men jeg vilde dog gerne have Lov til først at rette den Misforstaaelse, at det er Afholdsfolkene, der fra først af have forlangt Kommissionen nedsat. Ønsket derom er nemlig udgaaet fra Selskabet til Ædruelighedens Fremme. (Afbrydelse af *Bluhme*.) Ærede Medlemmer ville vel indrømme, at det er ikke alene Afholdsfolk, som staa i dette Selskab, selv det ærede Medlem fra Esbjerg (*Bluhme*), der afbryder mig, kan godt være Medlem der uden at være Afholdsmand. Det er sikkert, at den Mand, der først har begyndt paa Sagen, er Pastor Dalhoff, en Mand, der føler varmt for Ædrueligheden i vort Land. Han bad saa om, at vi, der repræsenterer den største Afholdsorganisation, Danmarks Afholdsforening, vilde tage Sagen op. Provst Sørensen, Skanderborg, og jeg tillode os saa ved Aarsmødet paa Bornholm i 1899 at stille Forslag derom. Jeg havde den Ære at være Ordfører for Sagen, og den vandt udelte Tilslutning paa Mødet, ligesom den ogsaa har fundet Tilslutning fra de 120,000 Afholdsfolk her i Landet, foruden fra mange Ædruelighedsvenner, der ere her i vort Land. Denne Sag er ikke en Sag, som Afholdsfolkene alene have taget op, men det er en Sag, som alle, der interessere sig for Ædruelighed, ville være med til at fremme, og jeg kan helt ud slutte mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte, at det, vi ville, det er ikke Tvang, men det, vi ville, det er at faa vort Folk oplyst, vi ville have dem til at gaa ind i Afholdsforeningerne af deres fri personlige Overbevisning, og vi ville have dem, der staa uden for Afholdsforeningerne til at være med i et godt Ædruelighedsarbejde. Tro endelig ikke, at jeg er en af dem, der tror paa, at f. Eks. en Brændevinsbeskatning, eller Skatter af den Natur, vil hjælpe en Smule paa Afholdssagen i vort Land. Det kan maaske hjælpe en lille Smule til at hemme de værste Drinkere, men det vil ikke hjælpe en Smule paa Afholdssagen. Det, som jeg tror, at der mere og mere viser sig, nu, det er, at vore Videnskabsmænd, vore Læger, Præster, ja selv vore Studenter, danne Afholdsforeninger for at ville være med til at højne vort Folk paa den Maade.

Der er vist ikke mange, der tro paa, at Alkohol er et nødvendigt Næringsmiddel, som det blev sagt af den ærede sidste Taler. Jeg haaber, at de Videnskabsmænd, der ville tage Sagen alvorligt op, ville vise det ærede Medlem, at den Mand, der er kommen frem med det — det var ogsaa en Udlænding — er kommen med en Skrøne. At det er et Nydelsesmiddel, der bliver brugt og misbrugt i høj Grad, det vide vi alle. Hvad der er en Kendsgerning her, det er det samme, som der saa ofte er sagt, at „den har aldrig levet, som klog paa det er blevet, han først ej havde kær“. Den, der ikke har faaet Afholdssagen og Ædruelighedssagen kær i vort Land, han er ikke kommen til at se, hvad Betydning de virkelig have, men et have vi alle sammen set, det er den Sorg og den Nød, som de stærke Drikke have voldt her i vort Land.

Grunden, hvorfor jeg har bedt om Ordet, er ikke for at fremstille, hvad det er, Kommissionen vil, thi det vide vi godt, og det har den ærede Minister allerede sagt, men det, jeg haaber, den vil komme til at udrette, det er noget, der virkelig højner vort Folk og gør det friere og selvstændigere. Jeg har bedt om Ordet for paa Afholdsfolkets Vegne at takke den højtærede Minister, fordi han har taget denne Sag op med Alvor og Inderlighed, og for at takke alle Medlemmerne af Finansudvalget — ja, jeg vilde ønske, at jeg kunde takke den ærede sidste Taler ogsaa, men det vilde vel være Ironi — men alle de andre Medlemmer af Finansudvalget, fordi de have set, at denne Sag, Afholdssagen, ikke skader noget Menneske, men har gavnet og fremdeles vil gavne mange Tusinde Mennesker i vort Folk og vort Land. Jeg haaber, at det skal gaa saaledes, at alle ville komme til at indrømme, at de Oplysninger, som Kommissionen vil fremskaffe, ville ikke komme til at skade nogen, men ville komme til at gavne mange Tusinde i vort Folk. Dermed Tak til alle ærede Medlemmer, som have bidraget til, at vi faa det, vi have ønsket, nemlig Kommissionen nedsat, og jeg haaber, at det høje Ting helt ud vil kunne slutte sig dertil.

Meyer: Der er neppe Tvivl om, at der vilde være Stof til en vidtløftig Debat om Afhold eller ikke Afhold, hvis man vilde fordybe sig yderligere i det Emne, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (*Philipsen*) kom ind paa. i